

عنوان مقاله:

ارزیابی قانون ممنوعیت شبکه‌های ماهواره‌ای؛ انتظارات و واقعیتها

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 22، شماره 83 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسنده:

حسین صدری نیا - کارشناس ارشد ارتباطات اجتماعی

خلاصه مقاله:

در حال حاضر بر فراز محدوده جغرافیایی ایران حدود ۱۰۰ ماهواره فعالیت و برنامه‌های قریب به سه هزار شبکه تلویزیونی را پخش میکنند که از میان آنها دستکم ۳۰ شبکه فارسی‌زبانند و عمدتاً مردم ایران، افغانستان، تاجیکستان و دیگر فارسی‌زبانان ساکن در اقصینقاط جهان را مخاطب برنامه‌های خود قرار داده‌اند. در داخل کشور نیز علاوه بر شبکه‌های اختصاصی مراکز استانها، بیش از ۲۰ شبکه تلویزیونی از تهران برنامه پخش میکنند که بهرغم فعالیت آنها، میزان تمایل به اخبار و دیگر برنامه‌های شبکه‌های ماهواره‌ای طی سالیان اخیر نهنتها کم نشده، بلکه بهطور مداوم افزایش یافته و این درحالی است که بیش از دو دهه از زمان تصویب قانون ممنوعیت بهکارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره در سال ۱۳۷۳ گذشته و بهرغم بروز مسائل و مشکلاتی در روند اجرای مفاد این قانون، معالوصف تاکنون اقدام موثری برای بازنگری یا تجدیدنظر در آن به عمل نیامده است. در این مقاله ضمن بررسی علل گرایش روزافزون شهروندان و بالاخص قشر جوان به شبکه‌های ماهواره‌ای، با استناد به نتایج یک پژوهش دانشگاهی با عنوان «عوامل موثر جذبکننده نوجوانان و جوانان تهرانی به اخبار تلویزیون فارسی بی.بی.سی» راهکارهایی برای برونرفت از وضعیت کنونی پیشنهاد شده‌اند.

کلمات کلیدی:

ممنوعیت قانونی، خبر، شبکه‌های ماهواره‌ای، صداوسیما، انحصار و فناوری، جوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1186500>

